

TELEGRAFUL ROMÂNULUI.

Nr. 58, ANUL XVI.

Telegraful este de două ori pe săptămână: joia și Duminică. — Prenumerarea se face în Săbiu la expeditorul foiei pe afară la c. r. post, cu bani gata prin scrisori francate, adresate către expeditor. Pretul pînă la 7. fl. v. a. car pe o jumătate de an 3. fl. 50. Pentru celelalte părți ale Transilvaniei și pen-

Săbiu, în 21 Iuliu (2 Aug.) 1868.

tru provincie din Monarchia pe un an 8 fl. era pe o jumătate de an 4 fl. v. a. Pentru princip. și țări străine pe un an 12 fl. v. a. 6 fl. v. a.

Inseratele se plătesc pentru întreaga oră cu 7. cr. sirulu, pentru a doua oră cu 5 1/2 cr. și pentru a treia repetiție cu 3 1/2 cr. v. a.

Reminiscențe constituționale.

În mijlocul unui cursu de prefaceri radicale constituționale, după cum s'au succedut acele la noi în restempu de douăzeci ani, este bine, din cându în cându a arunca reprivire și asupra trecutului. Diurnalistul care are de a întretine pre publicu despre întimplările curente în form'a lor rapsodica, după cum le prezintă realitatea, anevoia pôte stă că să facă pre istoricul, carele ordina și aduce în unu sistem totu evenemintele cu cauzele efectele și legatur'a lor între sine. Cu totu aceste cetitoriu inteligent avendu materialul dinaintea sea după putina osteneală și le va putea aduna totu în o cadru, și va face unu felu de orientare în întimplamintele ce obvinu mereu, va sci judecă cum are să le apretieze pre totu ce i se oferscu lui că cetitoriu și ce conclusioni să și facă din totu aceste.

Nu fără de scopu ne amu folositu de ocaziuni arătându din cându în cându în periferii mai mari desvoltamentulu constituționalu la noi. Totu asiă amu pus factorii fatia în fatia pentru deosebirea situațiunei de vertegiu, carele casionează unu torente politicu veementu și seduce cugetarea regulată a multor omeni; face a perde din vedere factorii, cei adeverați și prin urmare și productulu lor, care nesmintitu are să urmeze, deca acei factori nu se despretuescu în favoarea unor temeri întipuite. Asiă ce-va departe sa fia, pentru ca felulu acest'a de temeri, cultivate în continuu, cauzează trecerea ocaziunilor celor mai binevenite, și în urm'a urmelor ce sa vedu? de o parte desamagirea neplăcută ca temerea a fostu o vanitate, de alta parte, ca pentru acest'a s'a scapatu din mână sigurulu, carele fără multa osteneală, pre o cale firască eră cu putintia de alu ajunge.

De astadata vomu supune cetitorilor nostri unu estrasu din întimplamintele anilor 1864-1865, după o brosiură „Unsere Zeit“, ce apare în Lipsia la Brockhaus și adăcă întimplaminte din tempulu caderei ministeriului Schmerling.

Premitiendu aceste să trecemu la lucru.

Brosiur'a amintită infatisiează dreptu de o erore principală a cabinetului lui Schmerling pusețiunea în care perseveră acela provocându-si asupra sistemului se elementele magiare și slavice. Mai departe regimulu militar pre carele-lu sustinea ministeriulu în Ungaria, Croația, Galitia și Veneția, cu mai multa se mai puțină asprime, și prin care se pune în neplăcut'a pusețiunei de a sgudui credintia celorlalte părți ale imperiului în regimulu constituționalu se în vointia serioasă de a guvernă cu sistemul constituționalu. Unu altu elementu nefavoritoru ne prezentează reținerea unor centralisti de calibrulu celu mai greu în posturile cele mai însemnate precum erau: ministrulu Lasser și Hein și presedintele consiliulu de stat și conducatoriulu majorității din cas'a de sus, Lichtenfels. Acești erau totu adapți de absolutismulu celu mai determinatu, încatu nu se putea presupune despre dăsi că voru fi radimuri sincere, nici constituționalismulu ce Schmerling vrea a-lu realia în provincie germano-slave. După acestu elementu vine celu alu clericalilor ultramontani, carele eră forte ingrigiatu de viitorulu se și asiă nu vrea sa se „compromita“ cu constituționalismulu patentei din Februaru (1861). Clericali asiă dăra pasiescu din di în di mai ostilu contre sistemulu inauguratu. Unicul eră între prelatii latini și acel'a eră arhiepiscopulu principe, cardinalulu Rauscher, carele prevedea ca resturnându-se centralismulu constituționalu și venindu unu regim dualisticu la putere, concordatulu va avé sa cada, pentru ca Ungaria atunci lu va ignoră simplu si-lu va tine de ilegalu, iera în ceea-laltă parte a imperiulu nu voru

fi partinitorii concordatulu în stare sa-lu sustina cu nici unu mijlocu.

Cardinalulu Schwarzenberg și aristocrația cea înaltă boemă credea că în legatură cu naționalitatea cehică, va fi în stare de a resturnă și delatură pre Schmerling și voru face posibilă o lovire de stat militară clericală. Atunci după credintia lor dualismulu trece în sfera imposibilităților și pomulu concordatulu carele sub Schmerling de-si nu s'a uscatu, celu puțin nu a pututu aduce fructe, va inflori, va rodi mai frumos și mai bine că în dilele lui Bach.

Clericali acesti a secundati de celelalte amintite, paralizăză pre ministru în întreprinderile se, cari atingeau numai puțin concordatulu asiă încatu legile interconfesionale promise senatulu imperialu încă la 1861 nu le-au vedutu senatulu imperialu nici decum; iera libertatea religioasă, asigurată în patent'a pentru protestanti, a ramas ilusoria, pentru ca vrendu protestanti sa fondeze o comună bisericăscă protestantă în Meranu, regimulu, după principiulu espresu, nu o a pututu denegă protestantilor, dăra de frică ultra-montanilor, nici nu li-o putu încuviința.

Din totu aceste rezultă o situațiune carea a înstrăinat de ministru și simpatie elementulu nemțiescu. Pentru ca acestu elementu, pre lângă amenințarea ce o vedea planandu neincetatu deasupra constituționalismulu s'a vedutu desamagitu, dicem noi, în intențiunile se germanisatorice. Cu deosebire li s'a deschis ochii nemților spre a vedea deoșă desamagire cându vedura ca se votează paritatea limbilor nemțiesci și boeme pentru Boemia și Moravia și cându observă ca posesorii cei mari, de sigură pentru că sa întărească stăruile opozițiunei, desertează în stăruile naționale cehice.

„Fără de radim în susu precum și în josu“ continua brosiur'a, „Schmerling ajunsă asiă de departe, încatu întocm'a unu desperatu se acat și de unu firu de paiu și se pare a se adresă și la compatimirea celor mai esacerbați inimi ai se, cari stau asiă dicendu dinaintea usiei cu carulu funebru spre a duce la mormentu patent'a din Februaru! Elu nutrea la peptulu se și în alta privintia sierpi, dintre cari unii sperau în liniă dințai în caderea lui, alții iera cu deosebire în derimarea vietii constituționale“.

Vine la contele Mauritiu Eszterházi carele eră de já de cinci ani ministru fără portoiu și lu descrie că pre unu intrigantu politicu desteru. Acest'a pândea la ocaziunea de a aruncă în ventu cabinetulu lui Schmerling. Eszterházi, carele, după articululu din care estragemu, face o excepțiune între compatriotii se și carele privește lucrurile numai din punctulu de vedere alu pozițiunei se sociale și religioase, că magnatu și ultramontanu, în fine carele nu dorea nimic'a mai multu decât reactivarea constituțiunei „avite“ dela 1847 cu totu privilegiile esclusive ale nobilimei: urea din anima tota economi'a lui Schmerling.

Mai departe Eszterházy eră celu omu carele nu se putea impacă cu unu regim, ce a pasu în scena congresulu principilor adunati la Frankfurtu. Schmerling a vedutu prea târdu ca elu are în Eszterházy unu mijlocitoru nepriinciosu între aristocrația clericală feudală și între opozițiunea națională ungurească. De aceea cându elu la 1865 în 31 Martiu a pronunțatu cuvintele: „Regimulu nu va pacta nici odată cu conservativii vechi ai Ungariei; regimulu recunosece intrenții mai multu pre inimiulu se celu mai esacerbatu, acărui mine ajungu pona în cas'a acest'a,“ a sciutu tota lumea numai de cătu la ce adresa sunt îndreptate cuvintele acestea și ca atacurile democratice ale membrulu casei delegatilor senatulu imperialu, cărui se îndreptă denun-

cialiunea acest'a, nu era străine de bani unguresci. Trasar'a acest'a d'n urma e cea mai caracteristică din totu tratatulu cestiunei și asiă trecemu preste unele specialități, cari ni se spune că împinteneau pre Eszterházi și consortes a grabi resturnarea cabinetulu Schmerlingianu.

Dreptu de o gresie mare i se compută lui Schmerling în amintit'a scriere, venirea lui Bismarck la Viena, în suit'a regelui prussianu (finea lui Augustu 1864). Conduita lui Bismarck din camerele prussiane și espectoratiunile se a supra rolei ce i se concedează joce senatulu imperialu, au încuragiatu înaltele regiuni ale reprezentantilor imperiulu, ba și pre aristocrația, generalitate, episcopatu și fruntea ierarhiei birocratice; de alta parte înse vedindu, că cabinetulu pare a fi gata a se acomoda și acestor veletități, cas'a delegatilor la deschiderea sesiunei din Noemvre 1864 simția suflarea unei borie înghiatate asupra constituționalismulu. Venirea contelui Mensdorff în ministeriu, fără de sciirea lui Schmerling, despre carea a aflatu și densulu de odată cu publiculu din Wien. Zig., a fostu o espiatiune a congresulu principilor dela Frankfurt, va se dica o satisfaciune a celor ce nu le venea bine acelu congresu; și intin'a înse o greutate mai multu pentru sustinerea cabinetulu și prin urmare a sistemului.

Ministrulu de stat, pre lângă totu lovirile aceste, încep a-si înstrăina pre delegati prin dogene, ca să nu facă și cas'a delegatilor cum face camera prussiană, cu totu că cu patru săptămâni mai târdu ministrulu de finanțe avea să cêra unu împrumutu de 117 milioane.

Paragrafulu celu cu numeru ominusu (§ 13) înse a contribuitu mai multu la accelerarea caderei, pentru ca vedindu delegati senatulu imperialu ca ministrulu nu voiesce a lasă nici o schimbare în acelu paragrafu, și au manifestatu înstrăinarea de cabinetu cu votarea a 13 milioane, în locu de 117 milioane florini (21 Iuniu 1865), cari îi trebuiau ministrulu de finanțe pentru schimbarea couponilor de pre lun'a lui Iuliu. Renitenția acest'a neasceptată a casei delegatilor a castigatu apa la mor'a anticentralistilor. De aci încolo „liberalii“ mergeau în hatulu reactionarilor. Nemții liberali ai acelei case a delegatilor pre carea Ungaria o trată ostilu, cehii o perhorescau și polonii nu o mai cercetau, se grupau acum totu mai multu și mai multu în giurul devisei: ca numai dela o schimbare a lucrurilor, carea se pregatea până la evindintia dincolo de Lait'a, se mai pôte asceptă manuire pentru tierile ereditare, pentru ca credintia lor eră, că modificarea patentei din Fauru se va puté numai prin impacarea cu Ungaria. Fără de impacare credeau ca senatulu imperialu nu va fi de cătu o masina de a face detorii și o mantie la continuarea sistemului lui Bach de centralizare germanisatorică, sub carea, prin politica se opresce intrarea classicilor germani, dăra de alta parte, în loculu limbilor tierilor respective are să figureze o limba e a praresca nemțiesca, dela Cattaro până la Turnulu rosu.

(Va urmă)

Evenimente politice.

Săbiu 20 Iuliu.

Afacerea bulgară eră gata să devina o cestiune ardienda, pe cându sciirile din urma se adopera a o infatiosă că stinsă deja. Fără de a ne puté lauda cu informatiuni din fatia loculu și fără de a ne îndoi că guv. românescu va sci suprima ori ce întreprindere, carea aru vatamă neutralitatea pa-mentulu românescu, natur'a orientatulu a fostu de multu și este forte dispusă la repetiție miscări revolutionarie.

Din interiorulu Turciei scrie „Le courrier d'Orient“ despre comploturi noue la ripele dunare și

demustra lips'a de a veghiá pór't'a, deca nu va voi sa se afie acusi fatia in fatia cu periculi de acei'a, pre cari numai Mihad pasi'a ii a sciuta conjurá. Aceste se scrieau pre la 23 Iuliu, de cându s'au si intemplatú apoi miscarea bulgarilor. Totu la datulu de mai susu scrie diuariulu memoratu ca corespundintele seu dela Solia'a lu incunoscintieza despre arestarea a dōne vase ce purtau pavilionu (flamura) prussianu. Arestarea se facu de cátra autoritátiile locale. La visitarea vaselor se aflara in ele o cuantitate mare de pulvere de pusca. Valórea pulverei e apretuita la mai multu de optu mii de lire turcesci. Se intréba curierulu, ca de unde vine acésta pulvere? care se fia destinatiunea sea? din ce busunariu (bourse) si spre ce scopu a esitu argintulu ce l'a platitu? „Noi lasámu in grija lectoriloru, incheia „Curierulu“, de a deslegá cestiunea acésti'a, iera in grija guvernulu de a urmá cu strictetia (sévir).

Unu lucru interesantu s'a petrecutu nu demultu in camera italiana. Generalulu Lamarmora face o interpelatiune, la care ocaziune numitulu generalu face descoperiri interesante despre relatiunile Italiiei cu Prussia in 1866. Generalulu cetesce o nota a ambasadelui prussianu, pre carea o comentéza (gener.) cu urmalórele: Elu dice ca e de lipsa ca regimulu sa indrepte tóte relatiunile cáte au esitu despre resbelulu dela 1866 in Italia. Acésti'a o fácura si alte staturi. Suntú oficiari cari supórta ori-ce periculu nu potú suferi nase calumni'a. Statulu majoru póte indreptá. Mai departe face generalulu deosebire in purtarea unui resbelu in Boemia si in purtarea unui resbelu in Italia. Acolo suntú siesuri, aici deluri, rapturi de stánci, campii de urezu, pre scurtu pedeci de totu felulu. Generalulu arata ca 180,000 radimati de cele patru fortaretie, cari formau patulaterulu, cu 80,000 de ómeni, suntú mai periculosi cá 300,000 de ómeni la câmpu liberu. Partea cea mai memorabila a comentárei lui e, unde spune ca in predin'a bátaiei capatá unu planu completu de batalia dela ambasadorulu Prussiei Ushedom, care planu, indata dopa acésti'a, mai sosese in altu esemplaru de la ministru. Imputa Prussiei ca a umblatu cu multa usiurintá in o afacere asia de grava, incátu nici cu unu vasalu, dara nu cu o aliata, nu putea tratá mai neonestu. Documentéza ca acúsárele aruncate asupra armatei italiene nu suntú justificate.

Diet'a Ungariei.

In siedinti'a dela 25 Iuliu, presiedintele face cunoscutu casei incurgerea mai multoru petitiuni, si se cetesce nunciulu casei mag-

natiloru, privitoriu la mai multe legi desbatute si acolo, si ici si unde si modificate in cáttu'a. Dupa acésta asterne Zsedényi o petitiune din partea a XVI cetáti din districtulu Sepasiului, prin care acestu districtu liberu, provocánduse la unu proiectu de concludu subscrisu de Deák si de mai multi reprezentanti, se róga, cá sa dispuna cas'a a se desdauná si cetátiile se se singuratic prin rebonifiarea spseloru avute dela 1861 incóce cu administratiunea justitiei. Petitiunea se transpune comitetulu finantialu, cu insarcinarea ce is'a facutu inca de mai noainte de a raportá asupra numitulu proiectu de concludu, la care ocaziune sa ia in consideratiune si petitiunea de fatia.

Meletics dechiara ca nu numai persón'a si onórea sea, dara si demnitatea casei recere cá elu sa se purifice cátu mai ingraha. Respinge impuárile ce i se facura ca aru fi fostu in legatura cu cei compromisi la mórtéa principelui Michailu si inca 8 dile inainte de catastrofa aru fi avutu convobiri cu ei. De aceea se afla motivatu a face urmatoreá motiune: Cas'a sa concluda: Se provóca ministerulu de justiti'a si de interne a ncepe investigatiune contra Dr Svetozar Miletics, deputatulu cercului Becéa ve hia, la motiunea sea propria, fara de cercarea premergatória a casei, pentru conjuratiunea din Belgradú si rezultatulu alu face casei cunoscutu.

Se primesce cu aclamatiune.

La propunerea lui Ghiczey motiunea lui Miletics se da in tipariu si se va pune la ordinea dilei.

Trecendu cas'a la ordinea dilei primesce proiectulu de lege pen'ru darea fonciaria cu modificatiunea stilistica facuta in cas'a magnatiloru. Vine apoi paoiectulu dárei de venituri, carele se ia numai decátu in desbaterea speciala.

In siedinti'a dela 27 Iuliu se anuntia mórtéa deputatulu din Alb'a regala Sig Dietrich.

Ministru Miko spune casei ca pentru incurgiurarea de spese mari si nereutabile nu póte duce lini'a drumulu de feru Hatvan-Miskolcz pre la Gyöngyös, dara se va face o linia laterala pána acolo.

Se continua apoi desbaterea speciala intreupta din siedinti'a trecuta.

Comisiunea de diece referéza asupra suplicei directorelui causelor regalie pentru incurgiurarea de a urmari, in afacerile de presa pre deputatulu Alesandru Romanu, redactorulu diuariulu „Federatiunea“ si deputatulu Ladislau Böszörményi, fostu redactoru alu lui „Magyar Ujság.“ Comisiunea recomanda a nu se impededá procesulu de presa.

Hodosi a doresce tiparirea articoloru incriminati; cas'a respinge cererea acésti'a. Cere mai

departe dep. Hodosiu cá articulii sa se cetesca, inse si acésti'a se respinge.

Somossy e deparéro ca spre a-si puté face membrii casei o judecata asupra articoloru aru trebui sa se cetesca in o siedintia secreta. De acésti'a parere fiindu si Deak siedintia se preface in siedintia secreta. Dupa o óra se continua siedinti'a publica si.

Hodosi u face propunerea sa nu se urméze recomandatiunei comisiunei de diece si argumentéza ca cestiunatii articulii nu involva transgressiunile aratate de Causarum Director.

Ministru de justiti'a dice ca cas'a nu póte intr'a in meritulu lucrulu, pentruca nu ea are de ajudecá asupra articoloru. Cas'a are sa decida, deca incus'a Directorelui causarum e de natura de a face de lipsa urmarirea redactoriloru cu procesu.

Borlea spriginesce pre Hodosiu Min. de justitia mai repetiesce odata cele dise si adauga ca deca aru avé cas'a sa judece in casuri cum e celu de fatia atunci juriu aru fi de prisosu.

Macellariu inca spriginesce pre Hodosiu. Vlađu recomanda regimulu marinimitate si indulgentia.

Tincú si Miletics spriginescu propunerea lui Hodosiu.

Dupa acestea trece cas'a la votare si majoritatea adopta propunerea comisiunei de diece.

In fine cetesce Kerkapolyi referatulu comisiunei centrale asup'r'a legiei de aperare.

Correspondentie.

Brasiovu 10 Iuliu 1868.

Domnule Redactoru! Suntú fapte pre care n-nii din corespondenti le trecu cu vederea si care continu in trensele amintire, recunoscintia si viitoriu, de aceste fapte sum decisu a ve vorbi, fiindu ca corespondinti'a d-v. privitoare la esamenele publice din gimnasiulu nostru, nu face nici o mentiune despre ele.

Profesorulu este cá soldatulu, trebuie sa-si faca datori'a sea, aprobarea si multamirea superioriloru sei este crucea sea de onóre castigata pre tempulu cursulu scolasticu prin progresele ce presenta publiculu. Astfelu dara nu voiu vorbi de corpulu profesoralu, elu a bine meritatu dela Inspectiunea suprema si dela efori'a respectiva si voiu trece la manifestarea junimei si la banchetulu of-ritu Parintelui comisariu — delegatu, Protosincelu N. Pope'a.

Toti scimu cáu de multu Esc. Sea Parintele Metropolitu Andreiu Bar. de Siaguna,

FOISIORA.

PREAMBLARI

(reprod. din „Convorbiri literare“)

(Urmare din nr. 50.)

IX.

Cándu ajunsei la verst'a de nóve-spre diece ani, parintii mei cari traiau la most'a lorú, me tramisera la Parisu cá sa studiezu lerele. Me ocupámu multu de literatura, faceámu multe versuri si aveámu multe amonuri. Insa i-mi lipsea o calitate esentiala ca sa fiu bine privitu in societatea femeiloru: Nu sciámu jucá. De aceea me hotarii se invetiú joculu la unu maistru cunoscutu in cartierulu meu. Acésti'a avea unu salonu de jocu unde se adunau toti scolarii si scolariile se se si jocau impreuna. Intre aceste din urma erau dōne surori tinere si frumóse ah! cá dōne rose, cá dōne stele. O singura séra a fostu de ajunsu cá sa me inamorezu de amendōne si ele de mine. Eu jucámu cându cu un'a, cându cu alt'a si spuneámu fia-cárei'a din ele ca o iubescu — si ele mie. Dupa câte-va septemáni incepurámu a avé si alte intálniri secrete. Se intielege insa ca un'a nu sciá despre intálnirile ce aveámu cu ceea-láka. Dela o vreme cea mai mica incepú a luá sém'a despre asiduitatea mea pre lánge sor'a sea si intr'o séra incepú a-mi face mustrári si a plánge. Eu me aperámu pre cátu puteámu si eram de buna credintia fiindu ca le iubeámu pre amendōne. Pre cându vorbeámu amendoi singuri in balconulu salonulu, sor'a sea se aratá deodata intre noi, avendu si ea ochii plini de lacrimi. Namu pututu nici odata sa resistu la lacrimi femeesci: Incepui a o mangaia, spuindu-i cá o iubescu peste mesura

si spuneámu adeverulu. Atunci ea aruncá o ochire triumfátore asup'r'a surorii se se si print'o pornire de zimoru se aruncá la peptulu meu si me imbratiosá. Din acelu momentu sórtea mea se otári-se: iubeámu pre cea mai mare. A dōn'a di amu posu la cale sa o furu si sane casatorimu si preste dōne dile sborámu amendoi intr'unu fiacrú spre o bariera a Parisulu. Esiti insa din Parisu, nu sciámu in catráu sa ne indreptámu. Dupa o lunga consultatiune, vedurámu ca celu mai bine te poti ascunde totu in Parisu si ne intórserámu prin alta bariera; cá sa amáguim politi'a, merserámu prin mai multe strade si la urma ne coborirámu la locuint'a mea. Pentru a ne puté casatori, i-mi trebuia consimtiementulu parintiloru si acésti'a erá greu de dobenditu, intáiu fiindu ca me credeau pre tineru, apoi fiindu ca eu eram nobilu si ea fie'a unui functionariu subalternu din perfectura orasiulu. Cu tóte aceste eram hotáritu si le-amu scrisu: Le-amu scrisu ca e unu angeru, ca o iubescu si ca me iubescu, ca fericirea vietiei mele aterna dela densii, ca nu voru lasá pre fiulu lorú sa fia nenorocitu intrég'a vietia; le-amu scrisu cu totu foculu inchipurei, cu totu foculu amorulu meu. Preste câte-va dile primiiu responsulu lorú. Sciti ce mi-au responsu? O betráni cari nu sciú ce insemnéza puterea pasiunei! Betráni, cari nu intielegu fericirea copiiloru! Sciti ce mi-au responsu? Mi-au responsu, dandu-mi ordinu de a me intórce indata a casa; i-mi diceau ca suntú unu nebulu ca voiescu sa me perdu si alte asemeenea. Se intielege ca a o parási, aru fi fostu o crima; m'amu otáritu sa le scriu inea odata si sa-i convingu. In vremea acésti'a inea, parintele iubitei mele aflá locuint'a mea dela sor'a mai mica care me tradase — ce caracteru meschinu! — si intr'o di me trezi cu densulu la mine. Iubit'a mea erá sa lesine cându vediu pre tatalu seu, eu inea i-amu mersu

inainte, l'amu incredintiatu despre onestele mele intentiuni si i-amu cerutu mán'a fiecei lui. Betránulu simpatisá indata cu mine; elu consimti la casatori'a nóstra, inea — barbaru cá toti parintii — otári cá fie'a lui sa siéda in cas'a parintesca pána la momentulu cununiei. A dōn'a di serbaremu logodn'a in cas'a sea; sor'a mai mica se si mangaiese: asiá suntú femeile! — Odata logoditu trebuia sa amu consimtiementulu parintiloru cu ori-ce pretiu; prin intielegere cu socrulu meu, me pornii deci a casa cá sa esplicu parintiloru mei cum onórea familiei nóstre aru fi petata, deca s'aru opunú mai multu la casatori'a mea. Intorsu a casa, avui o esplicatiune cu tatalu meu. De-si l'amu rugatu, l'amu conjuratu, amu declaratú ca me sinucidu inaintea ochiloru lui, elu i-mi vorbea rece si argumentá cá si cum aru fi fostu vorb'a, nu de o afacere de inima, ci de o afacere de interesu. Atunci i-amu declaratú ca me ducu, sa-mi tinu parol'a chiaru fara voi'a lui. Maic'a mea inea incepú a plánge si me rugá sa mai siédu a casa câte-va septemáni, cáci mai pre urma va dá invoie sea. Lacrimi femeesci ce eram sa facu! Amu scrisu socrulu meu si miresei mele ca parintii mei suntú pre cale de a se induplecá si amu mai remasu a casa. Preste câte-va septemáni, tatalu meu intreprinse o calateria in Belgia si me luá cu densulu. — Nu sciámu ca erá o tradare! Elu me lasá in Bruceles cá sa urmezu acolo studiele mele. Dupa trecerea unui anu me intórsei la Parisu. Sbnrai la socrulu meu si ce gánditi ca amu gasitu? Amu gasitu pre amendōne surorile maritate! O femei!!! femei!!!

— Le-ai mai scrisu din Bruceles? i-lu intrebá Edgar.

„Nu, response Alessandru, inea este nevoie de scrisu cându iubescu si te credi iubitú?

se interesă de junimea noastră studioasă în genere și institutele ei în particular și totuși scimn câte sacrificii pecuniare și a făcut pentru introducerea limbii franceze la gimnaziul din Brașov, aici dădă dătoare a atrage atenția d-v. asupra manifestărilor dulci și cunoscătoare din partea studenților pentru înaltul lor protector.

Gimnaziul superior pentru primă oră veni a grăi în limba sorilor franceze expresiunile se de recunoștință și de devotamentu către Inspectorul suprem, carele în mijlocul preocupărilor se înalte nu a neglijat nimic pentru îndreptarea lor cu o limbă a cărei lipsă se simțea adencu.

Clasă IV de fete veni și ea la rândul ei a exprima totu în aceeași limbă, adencă se mîscă de recunoștință către Esc. Șea, carele nu voi a lăsa nemăngaiate și pre viitorile mame de familie, carele cu ale se propriu sacrificii a introdus această limbă, în clasele lor.

Acă deca se află prezente îndreptătorii școlilor noastre pentru a găsi cu deliciu! resplătirea faptelor se, dădă înlocuirea se prin Protosingelul N. Popea a făcut impresiunea placută, căci acestu bărbat demn este iubit de junimea studioasă și de inteligentia, ca unu, carele s'a sacrificat și se sacrifică pentru prosperarea instrucției.

Gloria dădă eternă a Esc. Șele, numele seu că donatoriu, și îndreptătoriu, va rămâne nestersu din animile noastre.

Se lasă dădă manifestările școlare și se revin la banchetul oferit de corpul profesoral dui Protosingelul N. Popea în seara dă 29 Iunie în otelul Tiff.

Acă ve facu atentu pre d-v. Domnule Redactoru, nu pentru banchetul, ci pentru expresiunile de recunoștință ce au esit din gură profesorilor și eforilor invitați pentru Esc. Șea Parintele Metropolitu înaltul lupător al drepturilor noastre politice naționale și instructive. Toate plinu de farmec romanesc s'au pronunțat, făcând se întreacă cine de cine adăgă o cunună pre fruntea cea plină de modestia și de venerație a Metropolitului nostru.

Apoi succedea multămirile profesorilor pentru d. comisariu delegatu N. Popea, accentuând se sacrificiile faptice, aduse pentru biserică și națiune, carele primindu-le, se șola și cu o mîscare vie multămi corpului profesoral atatu pentru cele dîse la adresă Esc. Șele Metropolitului cătu și pentru cuvintele adresate lui, și fîi dicend: ca religiunea înlaresce pre om și instrucțiunea împodobesce pre creștinu și ca corpul profesoralu

în adevăr au corespuns și corespunde misiunii se cele înalte de a cresce fii adeverați biserice, națiunii și patriei. O reamintire s'a făcut pentru Episcopulu Popasu, scurta dădă conținendu în trens'a faptă cea mare a Episcopului și stăruința se la înființarea acestei gimnazii.

Acă se fîi și noptea de 29 Iunie va rămâne nestersă din memoriă noastră.

Brasov 14 Iuliu v. 1868.

Domnule Redactoru! De-si voiamu la tempulu se a ve împartăși câte ce-va din tînutulu Brașovului, unde me află în trebi curatu familiare, pre lînga tîta dorința n'am pututu sa-mi rumpu tempu sa-mi împlinescu voiața. Cugetu însă cu cele ce voiescu a împartăși nefiindu tocm'a lucruri momentane, voru avea interesu ori în care tempu. Încătu voru fi dădă cele insirate aici în tîta grabă, potrive a se publică ve rogu sa le dati locu în stimabilulu D-vostre jurnal.

Pre cîndu veni la Brașov fiindu tocm'a esamenele la gimnaziul nostru super. gr. or., n'am lasatu ocaziunea sa trecă nefolosita, ci amu ospitat incătu amu pututu mai la tîta. Lasădu altor'a se raporteze mai pre largu despre decurgerea lor nu pot sa nu amintescu baremu atăta: preste totu s'au aretat și în anul acest'a curentu rezultate preindubitabile și asemenandu cu anul trecut apoi se pîte dice ca s'a făcutu progresu în multe privințe, mai vertosu prin adăgarea învățării limbii franceze și desemnului și cu introducerea regulată a gimnastice, la care vedă atîta tineri și afara de gimnasti, concurendu și imbrățișindu-o cu tîta căldură, că cel mai bunu mediu spre întărirea corpului și evitarea multor infirmități căroru e espusu corpul uman.

Nu pot sa trecu cu vederea o împregiurare, ce m'a mahnitu și adăca: pucina tate a elevilor ce asculta prelegeri în limbă franceză. Precum se scie prin stăruința Escelentiei Șele supremului Inspector școl. s'a deschis în anul acest'a și o catedra pentru limbă franceză și, precădu ne asteptămu ca o sa vedemu o sală plină de elevi, ce sa vedă! nici la 20 elevi. Nu scim ce e vină de esista la tinerii nostri unu asfelu ve indiferentismu față cu o limbă cum e cea franceză cu care pot trece în tîta lumea și prin care se deschid unu tineru atătea diverse căli, ajutându-se în tîta privințele chiaru la ascultarea studiilor de facultate. Nu cugetu a învinge pre nimenea cîndu dicu, ca ar fi de doritu, că sacrificiile cele aduce Escelentia S'a pentru cultura tinerimii sa se împline cu o mai mare

căldură și chiaru cu însuflețire, căci astădă o timpulu luminelor, și numai asiă vomu corespunde cerințelor imperative cene impune spiritulu presintelui. Cugetu ca e la locul se cîndu Domnii profesori aru capacitate pre elevi sa întielege ce vă sa dica stadiulu limbii franceze. Densii singori suntu competenți a dă lumina și a înimă în privința acest'a. Paremise s'a făcutu pași cuvințiosi pentru a se înaltia și limbă franceza la studiu obligatu în gimnaziul superior. Acest'a aru fi mediulu cel mai salutaru spre delaturarea reului pomenit.

În diu'a de S. Petru finindu-se șant'a liturgiă și finindu-se multămita pentru bunulu sfîrșitu alu anulu școlasticu 1867/8, s'a cetit în sală gimnaziului dupa modalitatea usuată clasificățiunile tuturor elevilor și s'a împartit unele premii pre putine, dupa modesta mea parere, pentru unu institutu cum e acest'a. O împregiurare nu pot sa nu amintescu și adăca împreunarea esamenului de fete din clasa IV cu cetirea clasificățiunilor. După parerea mea și din privința îndelungărei tempului și din cea a căldurii, trebuia despartitu esamenulu amintitu de cetirea clasificărilor, pentru ca numai asiă se putea evita împregiurarea obvenita de tocmă cîndu se rostă cuventările cele mai interesante din partea celor chiamati, vedea publiculu ca se risipe și prin acest'a se conturba atențiunea celor interesati; iera dîmnele ce a ascultat șant'a liturgiă și apoi dela biserică nu si-a pregetat a alergă acă, suntu întru adevăr oscusavere deca cele mai multe parasira sală și nu meritu a le acusa cu indiferentismu, față cu invetiamentulu ei, că membre ale reuniunii merita, tîta laudă și stimă noastră, venindu sa asculte esamenele fetitelor a căroru patrone suntu Dloru.

(Va urmă)

Principatele române unite.

Din București aflămu supletorminte, ca dui Cesare Boliacu, la ocaziunea petrecerii principelui Napoleonu în capitală Romăniei, a avut la principele o audiență de trei ore. Principele a postit pre publicistulu român, că sa-i dea și unu memorandum în scris, despre tîte cele ce se adusera înainte în conversațiunea lor. Despre cele ce s'au petrecutu între principele Napoleonu și principele Stirbeiu, între cel'a și Costaforu, nua strabatutu, cel puțin pîna acum, nimic în public.

Varietăți.

* Inspectoratele catastrale din Bud'a, Casiovi'a, Pojona, Edenburgu, Temisior'a și Sabiu

— Dar ce ară sa facă fat'a, vedindu ca ai lăsat'o, sa nu se marite?

„O! dacă m'ar fi iubit, cum o iubeam eu, trebuia mai bine sa mîra credinciosă, decătu sa me tradeze!

— Dar D-ta i-ai fostu credinciosu?

„S'întielege! Nu fusem gata a sacrifică totu pentru densa? O! Credet-me tîte f-meile suntu tradătoare! Amorul tîne la densele cătu tîne vieti'a într'o flîre ruptă!

— Si ai suferitu multu de asta neașdita tradare? — i-lu întrebă Edgar zimbîndu.

„Multu! tare multu! Si a-si fi suferitu totu deun'a, deca alte tradări nu mi-aru fi amaritu vieti'a mai multu încă!

Aici Alessandro plecă fruntea cu desperare la pamentu.

E rândulu D-tale, Edgar amu spus eu atunci.

Istori'a mea, începî Edgar nu are nici o asemenare cu cea a amiculu nostru. Eu nu amu fostu tradatu și nici pre credu în tradări, fiindu ca nu pre credu în suferințe amare și altele ce cîntă poetii. Parintii mei, locuitori din Bruxelles, zelosi protestanti, otărise sa facă din uniculu lor fiu unu pastoriu. M'anu inscrișu deci între studenții în teologie pentru a împlini plăcerea parinparinților mei, căci eu unulu nu amu avut nicio data plăcere pentru știința credinței. De aceea nu ve mirati dacă n'amu deschis nicio data bibli'a. Eu me ocupam cu altele. Aveam o locuință despartită de parintii, care eră unu felu de casinu pentru vr'o duse amici ce intrau și esiau la mine, ca la densii. Me ocupam de pictura, de musica, de literatură. Si adese vecii mei erau furiosi cîndu lărdiu noptea, eu și câțiva amici esecutam quarteturi, sau declamam poesii în gura mare, sau banchetuiam și cîntam și le neliniseam asfelu dulcele

somnu. Dar eu putin me îngrijam de densii. Viata-i scurta, s'o petrecem veseli, ast'a a fostu totdeauna de vis'a mea. Într'odi eram singuri și me uitam pe fereastră, fără a gândi la nimic, cîndu vedim la fereastră din fatia unu capu de femeie asiă de frumosu, cumu nu mai vedusem. Avea o fatia albă și perulu și sprincenele negre și o privire majestuoasă ca de regine. Trebuie sa fie o marcheza incognito, mi-amu gânditu: amu sa-i facu curte. Îndata me și pusei pe treaba; dar tîte gestele, tîte mîscările mele, remaneau neluate în samă. Marcheza mea, pe care o numisem, — după o împănăntielegere cu amiciei mei — marcheza Castelamare, se facea ca nici me vedă. Mi-a venit în gându sa-i scotu portretulu. După câte-va zile îmi asediai unelte de pictura la fereastră și începui lucrulu. Marcheza luă samă și se opri mai puțin la fereastră. Eu nu perdî curagiulu ci ei scrisi o scrisoare rugănd'o sa-mi facă înaltă favore de a sîedă la fereastră cel puțin o jumătate de ora pe di, pentru ca sa-i potu scote portretulu. Scrisoarea mea îmi fă inapoietă fără răspuns și Marcheza nu se mai arata. Cu tîte aceste vedeam adă ca gîndurile de la fereastră se mîscău. Amu cercatu atunci sa-i facu portretulu după memorie și întrecendu așteptările mele propriu, isbutii a-i face unu portretu destul de asemanatu. Cîndu fîi gata, i l'am trimis cu câteva rânduri, rugănd'o sa primiască acestu daru de la unu adoratoru despretuitu. Asta data Marcheza îmi răspunde că-mi mulțimesce, dar ca portretulu nu este în totulu asemanatu și ca aru trebui îndreptatu în câte-va locuri. Pentru ca sa-lu potu îndreptă, am rugat'o sa-mi permită a veni la densa. Mi-a răspunsu ca acest'a nu se pîte, dar aa ce va sîedă la fereastră. După mai multe zadarnice încercări de a pută îndreptă gresialele din departare, i-amu scrisu ca nu este cu putința și amu rugat'o

sa vie la mine, incredințînd'o ca numai iubirea artei m'a pututu îndemna a face o propunere asiă de cuteziatîre. Marcheza a consimțit și de atunci veni pe fiecare di câte o oră la mine. Esind de a casa pe jos mergea în alta parte și peste cîțva timpu abie, se oprea o trasura înaintea casei mele, din care se coborî grabnic o damă cu fatia acoperită de unu velu. De si eram fîrtie îngrijatu sa află cine este Marcheza mea și pentru ce acestu misteru, ca pastră pururea cea mai mare tăcere. În vreme ce eu lucram, vorbeam neîncetatu împreună. Fie ca-i spuneam despre împregiurările vietii mele, fie ca vorbiam de arte sau glumiam, ea m'asculta cu plăcere și eu nu tagaduescu ca lucram cătu se pîte de incetu pentru a prelungi sfîrșirea portretulu. Eră o femeie de vr'o 28 ani, naltă de statu, cu maniere alese și nobile și pre fiecare di descoperiam nouă frumusetie în figura ei. După cîțva timpu deveni mai intimă, am rugat'o sa-mi permită a o numi Marcheza Castelamare. Ea consimțit cu unu zîmbetu divin, cerend-mi la rândulu ei voia sa mi dica Edgar. Puteti sa ve inchipuiti cu ce plăcere amu consimțit și eu. În cîndu portretulu fîi lasatu la o parte și amundoi evitam de a vorbi de densu, de si Marchis'a totu venia sub vechiulu pretextu. Eu ansa sau ei ceteam în fiecare di vo poesie, sau ne puneam amundoi la clavieru și cîntam cu patru mîni. Cîndu se ducea ori venea eu ei sarutam mîna cu cea mai mare politetia. După cîțva timpu credim a vedă ca se uita la mine mai duios decătu la începutu cîndu me privia de la fereastră și începui și eu a me uita mai duios la densa. Acum întalnirile noastre nu mai ereau asiă de vesele ca înainte.

(Va urmă.)

incă a cu 31 Iuliu a. c. și în 1 Augustu a. c. cal. n. trecu agendele lor la cele nou create 16 direcțiuni financiare.

*** Programul gimnasiului reg. ung. de stat pentru anul școlar 1867/8 cuprinde o continuare și încheiere a temei lucrate de prof. ord. W. Schmidt, intitulată: Der Streit der Häuser Habsburg, Luxemburg und Wittelsbach (cert. a d. m. stielor Habsburg, Luxemburg și Wittelsbach). Din scrisorile Direcțiunii, cari urmăresc temei amintite, îndreptându-se atențiunea cetitorilor noștri asupra tabelului statistice din acestu an. Acesta ne da numărul gimnasiștilor după naționalități: români 269, nemți 132, magiari 62, poloni 4, boemi 4, rușeni 1; după confesiuni gr. or. 207, gr. cat. 53, rom. cat. 209, ev. ref. 2, mosaici 1.

* Procesul pronunțării. Cei citati se și infatisă la termeni prescriși de tribunalul, afara de Prepositul Basiliu Ratiu și redactorul Iacobu Muresianu. Celu din tău impedecatu de bola și cestu din urma după cum cetim în G. Tr. e pre drumu catra M. Vasiarheiu. Resultatul infatisierilor nu lu scim.

*** Declarațiune. Gazet'germana din Sibiu „Hermanstädter Zeitung“ în Nr. seu de 17 Iuliu a. c. are una notiția, fara de ai aretă funtanfer. în adunarea sea de pre la începutul lunei curente a decisu, a tramite una reprezentantiune catra ministerul de elor și instr. publice, spre alu face atentu, ca în gimnasiulu din Blasiu, profesorii și preutimea dirigatori invetia invetiature, cari produc neapara de legi și ura în contra naționalităților, sierbinduse de manuale, în care istoria e falsificata.

Si până a face pasii necesari, spre a află în cătu asta notiția este adeverata seu neadeverata, direcțiunea gimnasiale și corpulu profesoreșcu dela gimnasiulu din Blasiu se afla constrinsi în interesulu onorei sale și alu adeverului a declara, ca acusatuni de natur'a celor atinse mai susu sunt numai calumnie și scorniture, ce cu totă tari'a cuventului și a dreptului le respinge și le demintiesce. Blasiu 19 Iuliu 1868. Direcțiunea gimnasiale. G. Tr.

*** (O generositate românească.) Celebrulu nostru bărbatu de stat, dlu Mihailu Cologniceanu, cu ocașiunea trecerii sele prin capitalea Ungariei seade ierasi unu testimoniu despre patriotismulu seu adeveratu, lasându dōne-dieci de galbeni napoleoniani pentru ajutorarea tinerilor nostri mui lipsiti la universitate de aici. Satisfacem o detorință pre placula, rostindu în numele tinerilor ajutorati, generosulu bărbatu multumita publica. Pest'ra 20 Iuliu 1868. Comitulu distribuitoru. (Familia)

*** (Dlu Pasca) impreuna cu intr'g'a sa societate se bucura pretotindene de o ospitalitate adeveratu românească și frățiească. Reprezentările acestei societăți teatrale, carea după totă corespundintii nostri e la înalțimea misiunei sale, sunt cercetate în totă locurile de unu publicu numeros. Voindu a satisface și noi o dorință a st. nostru publicu, anunțăm cu placere, ca în numărulu venitoriu vomu publica portretulu și biografi'a alui Pasca. (Familia)

*** „Sieb. Blätter“, cari dela 1. Iuliu a. c. se stramutaseră din tipografi'a lui S. Filt'sch în a eredei lui C. Iosius, încetă dela Augustu de a esi pre fia care di si va esi numai de doue ori pe septamana.

*** Bataliunea de venatori nr. 32 a plecatu eri dimineatia la Petrovarodinu. În nrolu de adi septamăna s'a pusu din erore plecarea carea era anunziata pre atunci, și carea inse fu înlocuita prin alte exercitii ce se paru raportorului egal cu plecarea.

* Unu protestu. Dlu Schnabl catech. la gimnasiulu de stat protesteaza în contra întrebunțării numelui densului în polemii de diuare.

*** În Ognă Sabiului a arsu mercuri după ameadu dōne case și alte clădiri, în partea de din susu de piața.

*** Din Clusiu se scrie în 28 Iuliu: Aici amu avutu, că nici odata tempestate imfricosiata, la care a tinutu fulgeratulu și tonetulu într'un'a dela 10. vineri s'era până la 10. tōne sambata dimineatia. În locu nu s'a templatu nici o paguba, afara de o casa ce s'a aprinsu în comuna învecinata Suciagu.

*** (Una căreia i-e rusine a se imbracă ca și o femeia onesta). Mod'a ce au adoptat o femeie într'u imbracaminte dă anse la multe ingrijiri ce se esprima prin publicitate; mai vertosu sunt foile englese cari sfatuiescu femeiloru sa nu imiteze gustulu copileloru desfranate. În mod'a noua unele foi vedu o ruinare materiala a familielor, alte neglijerea datoriei de muma, unele decadentia moralității publice, alte instrainarea copiiloru de la stima cătra parintii sel. sel. La asta cauza „Figaro“ din Paris ne spune unu dialogu care „se none veroe bene trovato“ Unu june cu a sea juna otie se duse la cununi'a unui amicu alu lui. În biserica i dice femeia: „Lesne ti-e tie a dice totu „ba nu,“ au nu vedi că totă femeile au tolete a la cocote, și numai eu me imbracu că și o femeia onesta încatu mi-e rusine.”

*** (Constituirea societății literare a românilor din Vien'a). Marti în 16 l. c. la 6 ore s'era s'au constituitu aceta societate pre bas'a statutelor incuviintate de guvern. Cu aceta ocașiune stimatii ospeti și junii români se adunara în otelulu „Wandl.“ Era unu momentu de mare însemnatate pentru densii, căci acum era sa se realizeze speranțele lor de mai multi ani. Toti ocupara locurile lor, la mēsa se asiedia comitetulu provisoriu ce era insarcinatu de societate se arangieze trebile. D. V. Bumbacu ca membru din aceta comitetu luă cuventulu și descoperea ascultatoriloru scopulu adunării, și în sfersitul cuventarei ură „trăiesca Maj. Sea!“ Pre urma se ceti statotele societății, se imparti listele pentru subscrierea membriloru și în fine s'a alesu funcționarii societății.

*** (Aristocrați'a din Moseva de multu inca, a facutu din contribuiori o fundatiune, pentru ajutorarea nobilimei decadiute. Fundatiunea aceta până în 1 Iuliu a. c. a fostu data pre interese ca se se marēscă, iera acuma s'a începutu ajutorarea. Impartirea ajutozelor se manipuleza de o comisiune de cinci insi, cari s'au deobligatu prin cuventu de onore, ca nu voru descoperi nimeni numele recuritorilor. În Iuliu au ajunsu 132 de suplice, în Iuliu 200, și comisiunea în restempulu aceta de dōne luni, a impartitu 2780 ruple aristocratiloru decadiuti.

5-1 Concursu.

Devenind, la scōla populara gr. or. din Sabesiu o stațiune de invetatoriu vacanta, prin aceta se escrie concursu până la 15 Augustu cal. vechiu.

Cu aceta postu este impreunatu unu salariu anualu de 150 fl. v. a.

Doritorii de a ocupă aceta stațiune, au de a asterne până la numitul terminu, la Inspectiunea scolara districtuala din locu, următoarele documente:

- a) ca au absolvatu patru clase gimnasiale, și cursulu pedagogicu, seu clericale,
- b) ca au deplina cunoscintia despre cantările și tipicul bisericescu,
- c) ca au vieția morala nepetata.

Cei mai multu cualificati voru avea preferința

Din siediți'a Comitului paroch.

Sabesiu 14 Iuliu 1868:

Comitetulu parochialu gr. or.

3-2 Concursu.

La scōla capitale greco-orientala în urbea Fagarasiului, care se activedia cu prim'a Septembrie 1868 cal. Iulianu este de lipsa unu invetatoriu pentru clas'a a II și eventuale a III cu următoarele emoluminte, adeca:

în bani 300 fl. v. a. și locuinta în natura, apoi lemnele necesare pentru incaldirea casei de scōla în propia regia.

Spre ocuparea aceta postu se escrie concursu până în finea lunei Augustu 1868. cal. nou.

Competitorii voru îndreptă recursele scrise întregi cu mân'a propria la Eforia scōlei capitali gr. or. în Fagarasiu și voru produce pre lângă densele documente comprobatorie:

- a) ca sunt de religiune greco-orientale,
- b) ca se bucura de purtare morale nepetata,
- c) ca cunosc limba română, care e a invetamentului, apoi limbele germana și magiara, care sunt studie obligate, cu perfectiune,

d) ca au absolvatu cursulu pedagogicu și sunt cualificati de invetatoriu la scōla capitale,

Concurentii, cari voru documenta studiul mai înalte, voru adeveri a fi servitu și până acum în asemeni scōli cu unu succesu seu ca sunt espartii în cantări se voru preferi la alegere.

Dela Eforia scōlei capitali gr. orientali.

Fagarasiu în 24 Iuliu 1868.

Petru Popescu

Prof. și inspect. Distr.

2-2

Concursu.

La scōla capitala gr. or. a foste Compania 8-a din Regimentulu I român în Vistea inferioara districtulu Fagarasiului sunt de lipsa trei invetatori cu următoarele emolumente, și adeca:

- a) invetatoriu primariu pentru clas'a III și IV de odata directoru alu scōlei cu salariu anualu în parati 350 fl. v. a. locuinta în natura și 6 stângini de lemne de focu pentru sine asemenea în natura;
- b) invetatoriu pentru clas'a a II cu salariu în parati 200 fl. v. a.
- c) invetatoriu la clas'a I, cu salariu în parati 120 fl. v. a.

Pentru ocuparea aceturu posturi se deschide concursu până inclusive 31 Augustu 1868 cal. n.

Competitorii pre lângă suplicele de competenția scrise cu mân'a loră și îndreptate la eforia scolară în Vistea inferioara prin post'a U c e a au sa documentedie:

1. ca sunt de religiunea gr. or.,
2. ca se bucura de purtare morala nepetata,
3. ca cunosc limba română, care e limba propuneri invetiaturiloru, care e limba propuneri invetiaturiloru cu perfectiune și sunt cantăreți bunii.
4. ca au absolvatu cursulu pedagogicu și sunt apti de invetatori.
5. Invetatorii sub a și b trebuie se cunoscă și limbile germana și magiara, cari sunt studii obligate în scōla, și anume celu dintăiu amendou cu perfectiune, alu doilea germana perfectu și magiara, în ore-care gradu, spre a o pute propuneri la incepatori.

Competitori cu studie mai înalte și acei cari si pana acumu au servitu ca invetatori cu succesu bunu, voru fi preferiti la alegere, și cei doi mai pucinu dotati au se astepte si ori cari remuneratiuni din didactre după comprobarea străduintei lor.

Dela Eforia scōlei capitali gr. or. în Vistea inferioara 24 Iuliu 1868.

Ioann Codru Dragusianulu,
Presedinte eforiale.

6-2 CONCURSU.

Posturile de invetatori în clas'a I și II-lea scōla normala gr. or. de aici sunt vacante și pentru ocuparea lor se escrie prin aceta concursu.

Salariulu pentru invetatoriulu clasei I este 180 fl. iera pentru invetatoriulu clasei II 200 fl. v. a. pe anu.

Rugările pentru oferirea aceturu posturi, ajustate cu documintele recerute, sa se tramita pana în 8/20 Augustu a. c. la subsemnata eforia scolară; (posta din urma Sacelu.), și se voru consideră cu deosebire concurentii, care potu invetia și cantările beserecesci.

Dela Eforia scōlei normale gr. or.
Saliste în 22 Iuliu 1868.

4-2 Concursu

Pentru ocuparea postulu de invetatoriu din Apartinentia „Riulu-Sadului“ se deschide prin aceta concursu. Salariulu e 126 fl. v. a. cuartiru liberu și deputatu de lemne.

Terminulu de insinuare espira cu 20 Augustu calind. n.

Resinari 27 Iuliu 1868.

Oficiulu Opidanu,
ca eforia scolara.

Burs'a de Vienn'a.

Din 20 Iuliu (1 Aug.) 1868.

Metalicele 5%	58 70	Act. de creditu	214 10
Imprumut. nat. 5%	63 10	Argintulu	111 52
Actiile de banca	730	Galbinulu	5 40